

Det sees af Betænkningen, at der ikke er andre Medlemmer af Udvalget end jeg, der nu have villet opstille et Forslag i denne Retning, men dette Forslag er med Hensyn til det Bæsentlige og omtrent i den Form, hvori det her foreligger, fremskommet i Udvalget, og jeg har da fastholdt det og stillet det frem saaledes, fordi jeg var overtydet om, at det, naar det forelaa paa den Maade, vilde have mere Udsgt til at vinde Tilslutning her i Thinget fra deres Side, som fra Begyndelsen af have opstillet det i Udvalget. Det er altsaa en Selvfølge, at, dersom der under denne Sags nuværende Behandling skulde fremkomme Antydninger om, at man vel ikke vilde gaae ind paa Forslaget i dets nuværende Form, men at man derimod for at opretholde det af Rigsdagen i sin Tid godkjendte Lønningsudbetalingsprincip var tilbøielig til at gaae ind paa Forslaget med visse Forandringer, vil jeg være tilbøielig til til 3die Behandling at stille Forslag, som gaae i en saadan Retning. — Jeg skal nu tillade mig at omtale de Uttringer angaaende hele denne Sag, der nylig fremskom fra den ærede Ordførers Side. Han bemærkede, at Rigsdagen ikke havde vedtaget denne Udbetalingsmaade som Noget, der skulde staae aldeles uroffet og fast, men at den snarere havde opstillet den saaledes, at det Spørgsmaal ogsaa ved de periodiske tilbagevendende Revisioner af Lønningslove skulde underkastes en ny Behandling, hvorvidt man vilde opretholde denne Udbetalingsmaade, eller lade den falde. Den ærede Ordfører gjorde i saa Henseende opmærksom paa, hvad der er ganske naturligt, at man, naar dette Spørgsmaal kom til at foreligge, maatte spørge sig selv, hvad Følgen har været af den Bestemmelse, som i sin Tid blev vedtagen om denne Udbetalingsmaade; han meente, at man da havde haft et dobbelt Formaal dermed, men at intet af disse kunde siges at være naaet. Saavidt jeg opfattede den ærede Ordfører, angav han som det ene Formaal, at man havde villet opstille Lønningerne saaledes, at disse ikke hvert Aar skulde være lige

store, men at en Deel af dem skulde være verlende, saaledes at de kunde rette sig efter de Forandringer i Livsforholdene, og navnlig ligeoverfor Livsformødenhedernes Dyrhed, som finde Sted i verlende Aar. Det andet Formaal skulde, troer jeg, være, at man ved denne Lønningsmaade vilde undgaae de hyppige Dyrhedsstøttilæg; jeg er ikke aldeles vis paa, at det sidste Punkt netop blev fremsat saaledes, men, saavidt jeg opfattede den ærede Ordførers Uttringer, var dette dog vistnok omtrent Meningen. Den ærede Ordfører gjorde nu opmærksom paa, hvad der ogsaa har været anerkjendt fra det Dieblif af, da man vedtog selve Bestemmelsen om denne Udbetalingsmaade, at den ikke kunde siges fuldstændig eller udtømmende at opveie de Værlinger, der kunne finde Sted i Prisene paa Livsformødenheder i de forskjellige Aar. Han har tidligere som Medlem af den af Regjeringen i sin Tid nedsatte Commission haft Leilighed til at udvise sine Ansættelser herom i det Videregaaende og i det Enkelte; et Udtog deraf findes i Rigsdagstidendens Anhang for 9de Session 1857, og jeg vil tillade mig at opfordre Thingets Medlemmer til paany at gjenleese denne interessante Afhandling. Det var deri gjort gjældende, at der var mange andre Formødenheder end Kornet selv, som burde tages i Betragtning, naar man vilde komme til en udtømmende og rigtig Betragtning af, hvorfor den Deel af Lønningen burde være, der skulde være af Hensyn til de verlende Priser paa Livsformødenheder; men da denne Sag kom for her i Thinget i Aaret 1861, blev det erkjendt, at det Raffineri, som maatte have til en saadan Fastfættelse, der skulde hyppigere forekomme, vilde være for besværligt, og at man derfor, uagtet man anerkjendte, at Kornpriserne ikke vare det eneste Afgjørende i den omtalte Henseende, dog gjorde rigtigere i at blive staaende ved disse, men med den Forandring af den tidligere Beregningsmaade, at 4 Kornsorter istedetfor Byg alene lagdes til Grund for Beregningen, saaledes som ogsaa antydet af den ærede Ordfører, idet man antog, at, hvorvel Tillæget